

idetmindste maa jeg for mit Vedkommende erklære, at jeg vil være aldeles ude af Stand til at kunne bedømme, om det her Foreslaaede er et fornuftigt Forhold eller ikke. Dernæst troer jeg ogsaa, (at det er umuligt paa den Maade, som skeet er i dette Forslag, at sondre mellem Verler og andre indgaaede Forpligtelser; en Verel, som Regjeringen kan discontere, repræsenterer jo Vardiær, thi den ærede Rigsdagsmand fordrer jo i § 2, at der skal gives vedbørlig Sikkerhed. Regjeringen kan altsaa kun discontere en Verel, der giver vedbørlig Sikkerhed, men hvad Forskiel er der nu paa, om en Fabrikant, en Eiendomsbesidder eller en Handlende — thi vi ere jo enige om, at alle disse skulle hjælpes — levere Sikkerhed af den ene eller af den anden Art, om de trække Verler eller paa anden Maade søge at indløse deres Gjældsforpligtelser? Det er det, som staaer mig aldeles uklart, og derfor maa jeg for mit Vedkommende alene af den Grund stemme mod det stillede Vædringsforslag. Da min Betragtning af Forholdet er saaledes, anseer jeg det ogsaa for aldeles umuligt, at en Controlcomitee vil kunne udføre det Hverv, som den ærede Rigsdagsmand har paalagt den. Vi maae lægge det Ansvar i Regjeringens Hænder at bruge Pengene, som den finder det rettest, men vi maae da ogsaa give den Myndighed til at anvende dem paa bedste Maade. En anden Sag er det, naar man er aldeles imod, at denne Sum stilles til Regjeringens Rådighed; men her at indlade sig paa at foreslaae Betingelser kan jeg, som flere andre ærede Talere, ikke gaae ind paa.

C. C. Møller: Naar store forfærdelige Ulykker have ramt vort Fædreland, saa har der altid vist sig en ædel Kappen imellem Regjeringen og Folket for at afhjælpe den ved Ulykken opstaaede Nød. Jeg skal ikke trætte den ærede Forsamling med at anføre mange Exempler herpaa, men kun henvise til, hvorledes Regjeringen og Folket gjentagne Gange, da Oversvømmelser have udbredt Udelæggelse i Jylland, have kappedes med hinanden. Jeg har netop anført Oversvømmelser, thi den Pengenød, som nu trykker overalt, er at ligne med en Oversvømmelse; den er kommen fra Ves-

ten og ligesom Vesterhavet, ofte har udbredt Udelæggelse paa Jyllands Kyster, saaledes udbreder ogsaa denne Ulykke sig fra Vesten over det ganske Land. Der er ikke alene de mindre folkede Guse, som udelægges ved denne Oversvømmelse, men ogsaa de grundmurede Guse trues svarligen og ville vistnok udsættes for Tab, hvis man ikke kommer dem til Hjælp og understøtter dem. Agrippa siger, at hele Legemet lider, naar et enkelt Lem lider; hvis en Pignelse deraf finder Anvendelse nogetsteds, saa maa det vistnok være paa det her foreliggende Forhold, thi dersom Handelsstanden skulde gaae tilgrunde, saa vil vistnok hele Landets Velstand mere eller mindre lide Staar og Tab derved. Jeg troer derfor ikke, man under denne Nød og denne Ulykke, som er bragt os fra Udlandet, skal undlade den ædle Kappen mellem Regjering og Folk, jeg troer, at man bør gjøre alt Sit til, at Hjælpen kan komme, og til, at den kan komme saa hurtigt som muligt, thi Ordsproget siger, at den, som hjælper sin Ven, naar han er i Nød, hjælper ham to Gange. Vi behøve kun at see, hvilken Standsning der er indtraadt i alle commercielle Forhold for at kunne bedømme, hvor nødvendigt det er, at Hjælpen kommer hurtigt. Landmanden — og jeg er jo selv Landmand — maa see, hvorledes Prisen paa Sæd er sunket til det Halve af, hvad den var i Efteraaret, og Alle ville derfor vistnok være enige i at erkjende, at dersom denne Pengetriss skal trykke Handelsstanden i længere Tid, vil det ogsaa gaae ud over alle de andre Stænder i Landet, og da ville navnlig vi, som have vore Indtægter af Jorden, lide et stort Afbræk og et stort Tab. Jeg troer ikke, det er gavnligt, at der opstilles nogen Hindring for den høitærede Minister, men jeg troer, at han i dette Forhold maa have saa frie Hænder som muligt; jeg skal i den Henseende slutte mig til et æret Medlem (Tiemroth), som jeg tidligere har betragtet som Regjeringsraad, men som idag har gjort os opmærksom paa, at han ogsaa var Commereeraad, idet han har staaet i Spidsen for en stor Kornhandel. Jeg kan ikke troe, at det kan være hensigtsmæssigt at foreskrive Ministeren, at denne Hjalpekasse skal bestyres af Bankens Direction; jeg troer ikke, vi skulle